

ECLI:NL:CRVB:2018:3883

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	05-12-2018
Datum publicatie	06-12-2018
Zaaknummer	17/7750 AWBZ
Formele relaties	Eerste aanleg: ECLI:NL:RBROT:2017:7971, Bekrchtiging/bevestiging
Rechtsgebieden	Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Pgb terecht lager vastgesteld en teruggevorderd. Niet voldaan aan de opgelegde administratieve verplichtingen. Verantwoording van de besteding van het pgb is de eigen verantwoordelijkheid van de verzekerde. Appellante heeft niet aan de op haar rustende bewijslast voldaan. Zij heeft niet inzichtelijk gemaakt tegen welk tarief AWBZ-zorg aan haar is verleend en heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat het pgb is gebruikt voor de betaling van verleende AWBZ-zorg.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

17 7750 AWBZ

Centrale Raad van Beroep
Enkelvoudige kamer

Uitspraak op het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van
25 oktober 2017, 16/4060 (aangevallen uitspraak)

Partijen:

[appellante] te [woonplaats] (appellante)

Zilveren Kruis Zorgkantoor N.V. (zorgkantoor)

Datum uitspraak: 5 december 2018

PROCESVERLOOP

Namens appellante heeft mr. R.J. Michielsen, advocaat, hoger beroep ingesteld.

Het zorgkantoor heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 24 oktober 2018. Voor appellante is mr. Michielsen verschenen. Het zorgkantoor heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. C. Hartman.

OVERWEGINGEN

- 1.1. Het zorgkantoor heeft op grond van de Regeling subsidies AWBZ (Rsa) aan appellante voor het jaar 2014 een persoonsgebonden budget (pgb) verleend van 45.247,58 (netto).
 - 1.2. Bij besluit van 28 maart 2015 heeft het zorgkantoor het pgb van appellante voor 2014 vastgesteld op 34.488,72 en een bedrag van 10.758,86 van haar teruggevorderd. De door appellante, op de daarvoor bestemde formulieren, over het jaar 2014 verantwoorde kosten voor zorgverlener [naam 1] zijn, op basis van een globale controle, goedgekeurd.
 - 1.3. Namens appellante is bezwaar gemaakt tegen het besluit van 28 maart 2015. Daarbij is te kennen gegeven dat bij de verantwoording over de eerste helft van 2014 de kosten voor zorgverlener [naam 1] over de maanden januari tot en met maart 2014 voor een bedrag van 10.750,- abusievelijk niet zijn opgegeven. Het zorgkantoor wordt verzocht alsnog rekening te houden met deze aanvullend verantwoorde kosten.
 - 1.4. Bij besluit van 4 mei 2016 (bestreden besluit) heeft het zorgkantoor het bezwaar tegen het besluit van 28 maart 2015 ongegrond verklaard. Het bestreden besluit berust op het standpunt dat appellante niet heeft voldaan aan de aan het pgb verbonden verplichtingen en dat bij een afweging van de belangen geen aanleiding bestaat om de in bezwaar aanvullend verantwoorde kosten te accepteren en de terugvordering te matigen. Er is geen zorgovereenkomst overgelegd. De facturen bevatten geen overzicht van de dagen waarop is gewerkt, geen tarief en niet het aantal te betalen uren, dagdelen of etmalen. Er ontbreken urenverklaringen. Een deel van de zorg is contant betaald en er hebben betalingen plaatsgevonden voordat de zorg was verleend. Voorts hebben de betalingen niet plaatsgevonden op het op de facturen vermelde rekeningnummer bij de ING Bank maar op een rekeningnummer bij de ABN AMRO Bank ten name van [naam 2] ([naam 2]). Appellante heeft geen bewijs geleverd voor haar stelling dat het rekeningnummer van de zorgverlener is gewijzigd zodat appellante onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de zorgverlener daadwerkelijk is betaald. De administratie vertoont dermate grote gebreken dat de besteding van het pgb niet objectief te controleren valt.
2. Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard. Daartoe is overwogen dat het zorgkantoor bevoegd was het pgb lager vast te stellen omdat appellante de aan het pgb verbonden administratieve verplichtingen niet is nagekomen. De rechtbank heeft voorts de door het zorgkantoor gemaakte belangenafweging onderschreven.
 3. Appellante heeft zich in hoger beroep tegen de aangevallen uitspraak gekeerd. Aangevoerd wordt dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat het zorgkantoor geen aanleiding heeft hoeven zien om de in bezwaar aanvullend verantwoorde kosten voor de firma [naam 1] over de eerste helft van 2014 te accepteren, nu deze kosten blijkens de bankafschriften zijn betaald. Volgens appellante is het pgb volledig besteed aan de verleende zorg.
4. De Raad komt tot de volgende beoordeling.
- 4.1. Het geschil beperkt zich tot de verantwoording van de besteding van het pgb over de eerste helft van 2014. Gelet op het verhandelde ter zitting is tussen partijen niet in geschil dat appellante bij deze verantwoording niet heeft voldaan aan de bij de verlening opgelegde administratieve verplichtingen van artikel 2.6.9 van de Rsa en het zorgkantoor als gevolg daarvan bevoegd was om het pgb lager vast te stellen dan het bij de verlening bepaalde bedrag.
 - 4.2. Uit vaste rechtspraak van de Raad (uitspraak van 1 mei 2013, ECLI:NL:CRVB:2013:BZ9635) vloeit voort dat bij de uitoefening van die bevoegdheid een belangenafweging moet worden gemaakt die niet mag leiden tot een voor appellante onevenredige uitkomst. Bij deze afweging is van belang of appellante, ondanks dat door haar niet aan de gestelde verplichtingen is voldaan, voldoende aannemelijk en inzichtelijk heeft gemaakt dat de gedeclareerde zorg daadwerkelijk is verleend, dat deze zorg uit het pgb mag worden betaald en dat deze zorg daadwerkelijk is betaald. Nu de bewijslast

in deze op appellante rust, draagt zij het bewijsrisico. Als door haar onvoldoende aannemelijk en inzichtelijk wordt gemaakt dat, en in welke omvang, AWBZ-zorg is verleend en betaald, dient haar belang te wijken voor het belang van handhaving van de niet nagekomen verplichtingen.

4.3. De door appellante aangevoerde omstandigheden en overgelegde gegevens leiden er niet toe dat het zorgkantoor in het kader van de belangenafweging aanleiding had behoren te zien om de verantwoorde kosten over de eerste helft van 2014 voor een groter deel te accepteren, zodat de uitoefening van de bevoegdheid tot lagere vaststelling van het pgb over het jaar 2014 als door het zorgkantoor gedaan niet onredelijk is. Daartoe wordt het volgende overwogen.

4.4.1. Voorop staat dat de verantwoording van de besteding van het pgb de eigen verantwoordelijkheid is van de verzekerde. Dit uitgangspunt blijft ook overeind indien, zoals in het geval van appellante, het beheer van het pgb door haar vader in zijn hoedanigheid van bewindvoerder is verricht. Als door het handelen of nalaten van de bewindvoerder de besteding van het pgb niet overeenkomstig de daarvoor geldende regels is verantwoord, komt dat in de relatie tussen de verzekerde en het zorgkantoor voor rekening en risico van de verzekerde.

4.4.2. Uit de overgelegde stukken kan niet worden afgeleid welk tarief appellante met de zorgverlener heeft afgesproken. Een zorgovereenkomst ontbreekt. De in beroep overgelegde urenoverzichten, bezien in samenhang met de maandelijkse facturen, leiden tot de berekening van maandelijks wisselende uurtarieven. Met de door de vader van appellante op de hoorzitting verstrekte toelichting over afgesproken afwijkende tarieven voor week- en weekenddagen worden de discrepanties niet genoegzaam verklaard. Een berekening op basis daarvan leidt namelijk tot bedragen die niet overeenkomen met de door de firma [naam 1] over de eerste helft van 2014 gefactureerde bedragen.

4.4.3. Voorts hebben de betalingen niet plaatsgevonden op het op de facturen vermelde rekeningnummer bij de ING Bank ten name van de firma [naam 1] maar op een rekeningnummer bij de ABN AMRO Bank ten name van [naam 2]. Ter zitting bij de rechtbank heeft de vader van appellante verklaard dat hij op verzoek van de baas van de firma [naam 1] de betalingen naar het rekeningnummer op naam van [naam 2] heeft overgemaakt, maar dat deze persoon niet de zorgverlener van zijn dochter was. Nu voorts niet is gesteld noch is gebleken dat [naam 2] in enige andere relatie tot de firma [naam 1] stond, zijn de betalingen aan [naam 2] niet te kwalificeren als betalingen voor aan appellante door de firma [naam 1] geleverde AWBZ-zorg over de eerste helft van 2014.

4.4.4. Uit 4.4.2 en 4.4.3 volgt dat appellante niet aan de op haar rustende bewijslast heeft voldaan. Appellante heeft niet inzichtelijk gemaakt tegen welk tarief AWBZ-zorg aan haar is verleend en heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat het pgb is gebruikt voor de betaling van verleende AWBZ-zorg.

4.5. Uit 4.1 tot en met 4.4.4 volgt dat het zorgkantoor bevoegd was tot terugvordering van een bedrag van 10.758,86. Appellante heeft geen gronden gericht tegen de wijze waarop het zorgkantoor van zijn bevoegdheid tot terugvordering gebruik heeft gemaakt.

4.6. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het hoger beroep niet slaagt en dat de aangevallen uitspraak moet worden bevestigd.

5. Voor een veroordeling in de proceskosten bestaat geen aanleiding.

BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Deze uitspraak is gedaan door J.P.A. Boersma, in tegenwoordigheid van P.B. van Onzenoort als griffier. De beslissing is uitgesproken in het openbaar op 5 december 2018.

(getekend) J.P.A. Boersma

(getekend) P.B. van Onzenoort

OS